इति वैद्यकप्रधापध्यविधिः॥) समस्त्रिलहन्तः ! शियुवन्तः। इति राजनिर्धगटः। (भवे घञ्।) दंशानम् ॥

उपदर्शनः, पुं, (उपदर्शयतीति। उप + दृश + शिच् + ग्वल ।) दारपालः । इत्यमरटीकासारसुन्दरी॥ (दश्यितरि, चि॥)

उपदा, स्त्री, (उपदीयते इति। उप + दा + बात-स्रोपसर्ग इत्यङ्।) उपछोकनम्। इत्यमरः॥ ("उपदा विविशः प्रश्वत् नोत्सेकः को प्रलेश्वरम्"। इति रघः । १ । १०।)

"प्रवार्य प्जामुपदाच्छलेन"। इति रघः। ७।३०।) उपरानमं, स्ती, (उपरान + खार्च कन्।) उल्लोचः। इति चिकाराडग्रेषः॥

उपस्किः, चि, (उप+दिश्+ता।) उपदेशप्राप्तः। यथा। "ननु श्रूदस्यापि समोचा कर्यं न निविध्यते इति चैदच उपिदछातिदिछगोचखैव निषेधो न लितिदिष्ठातिदिष्ठमूहगोचादेरिति"। इत्यहाइ-

उपरी, स्त्री, (उपेख दीयते क्वित इति उप + दो +क + डीघं।) वन्दाकः। इति राजनिर्धग्टः॥ ं परगाका इति भाषा॥

उपदेवता, स्त्री, (उपगता सादृश्येन देवताम्।) यत्त-भूतादिः॥ (उपदेवतास दशः। यथाच अमरः। "विद्याधरोऽपारो यत्तो रत्तो गन्धर्वित इरौ। पिशाची गृह्यकः सिद्धा भूतीऽमी देवयोनयः"॥) उपदेशः, एं, (उप + दिश् + घन्।) सन्तक्षणगम्।

तत्पर्यायः। दीचा २। यथा। "चन्द्रसूर्यग्रहे तीर्थे सिड्चेने प्रवालये। मन्त्रमाचप्रवाधनमुपदेशः स उचते"॥ इति रामार्चनचन्त्रिका॥ कलावत्यादिदीचाया-ससामर्थी मंद्रोपी यथा। "तत्राप्यशतः कश्चिचेरजमभ्यच्यं सादातम्।

तदम्बनाभिषिचाष्ट्रवारं सूलेन केकरस्॥ निधायाष्टी जपेत् कम उपदेशे त्वयं विधिः"॥ इति विश्वसारतन्त्रम्॥ हितक्यगम्। (यथा, हितोपदेशे विग्रहे उत्तम्। "उपदेशों हि सूर्वीयां प्रकोपाय न प्रान्तये"॥) शिलाम्॥ (यथा, मनुः ८। २७२। ''धर्मापदेशं दर्पेग विपागामस्य कुर्व्वतः"।

"ग्वभिवपदेशः। यथा। तथा न जारयात् राजी दिवास्त्रच वर्जयेदनेन कारगोनेत्यपदे प्रः॥ चयोपदिश्यते मधुरेग स्रेग्नाभिवर्द्धत इति"। इति स्त्रते उत्तरतन्त्रे ६५ खधायः॥)

उपदेशो, [न् ] त्रि, (उपदिश्वति यः। उप + दिश्व + मिनि।) उपटेखा ॥ (यथा हितोपदेशे मिन-

"गतान्गतिको लोकः कुट्टनीसुपदेणिनीस्। प्रमामयति नो धर्म यथा गोन्नमिष दिनम्"॥) उपदेशा, [ऋ] चि, (उपदिशति यः। उप + दिश् +

हच।) उपदेशकर्ता। यथा। "तथोपदेखाम्मपि प्रयंच ततो गुम्म्। न युज्यते गुरुयच नहीन्तचापता जिया"॥

इति तिथादितत्त्वम् ॥ रहसातिः। "उपदेखानुमन्ता च नोने तुल्यमनौ स्रतौ"। इत्याज्ञिकतत्त्वञ्च ॥

उपरेहिका, स्त्री, (उपरेष्ट्रो विद्यते यस्याः । उप-देह + ठका) कीटविध्रेषः। तत्पर्यायः। उप-जिक्वा २ वस्पी ३ उपदीका थ। इति हेमचन्द्रः॥ उपदवः, पुं, (उप + दु + खप्।) उत्पातः। इति इलाय्यः॥ रोगारमाकदोषप्रकोपजन्योऽन्यो वि-कारः। (तह्मचागमुत्तं वैद्यके। यथा,-"यो व्याधिक्तस्य यो हेतुदेविक्तस्य प्रकोपतः। योऽन्धो विकारो भवति स उपदव उच्चते"॥ "वाधेरपरि गो वाधिः उपदव उदाहतः। सोपदवा न जीवन्ति जीवन्ति निरुपदवाः" ॥ इति हारीते चिकित्सितस्याने दितीयेऽध्याये। "तजीपसर्गिको यः पृद्धीत्यत्रं व्याधि जघन्यकाल-जातो व्याधिरपस्जिति स तन्म्लएवोपदव-संचः"। इति सुअते सूचखाने ३५ खधाये॥)

उपद्रष्टा, [ऋ] चि, (उप + दृश् + बाङ्कलकात् हच्।) उपदर्भकः।' उदासीनबोधरूपत्वेन गुगप्रचार-दर्शी। इति गीताटीका॥

("उपदछानुमन्ता च मर्त्ता भोता महेश्वरः"। इति गीतायां १३। २२। साची प्रमा । यथा, "ऋत्विग्यजमानेषु यजनकर्मश्राप्तिषु तत्स-मीपस्थोऽन्यः खयमवाएतो यज्ञविद्याकुश्ललात् ऋत्विग्यजमानवापारगणदोवाणां ईच्चिता तदत्-कार्यकारमञ्जापारेष खयमञाएती विकच्यमकोषां कार्थकारयानां सञापारायां समीपस्थी द्रष्टा उपद्रष्टा साची पुरुषः" ॥)

उपधन्मः, पुं, (उपद्यीनोधन्मः।) पाघादः। इति श्रीभागवतम्॥ (यथा मनुः २। २३०।

"एव धर्माः परः साज्ञात उपधर्मा(न्य उचते"॥) उपघा, स्त्री, (उपधीयते शुद्धिचानमन । उप + धा + खातखोपसर्ग इत्यड् + टाप्।) राज्ञां धर्म-कामार्थभवैरमाखादेर्यत् परीच्च सम्। इत्यमरः॥ धम्मार्थकाममोत्तदारा परीत्ता। यथा। "धर्मार्थकाममोचेस प्रत्येकं परिशोधनेः। उपेख धीयते यसादुपधा परिकीर्त्तिता ॥ व्यर्थकामीपधान्यान्तु भार्याः प्रस्नांत्तु श्रीधयेत्। धर्म्भीपधाभिव्यिष्रांस्त सर्व्याभिः सचिवान् पुनः"॥ इति कालिकापुराग्रे प्यथायः॥ ("भूयोभूय-स्रोपधाभिविधाध्य तं ने मतिसद्दायमकर्वम्"।

पान्यवर्गाः। इति याकरगम्॥ उपधातुः, पं, (उप सादृश्ये। धातुसंदृश्रो धातुः।) चरप्रधानधातुसदृषाधातुः। स तु सप्तधा यथा। माचितम् १ तुत्यकम् २ खभम् ३ नीलाञ्चनम् ४ मनः शिला ५ इरितालम् ६ रसाञ्जनम् ०॥ प्रशिक्सधातुमवीपधातुः सप्तधा यथा। रसात् क्तगदुम्धम् १ रक्तात् स्त्रीरजः २ मांसात् वसा इ मेटसी धर्मा ८ चान्छी दन्तः पूंमच्चनः कीप्रः ६ गुकात् स्रोजः ७। इति वैद्यकम्॥

इति दशकुमारचरिते विश्वतचरिते ।) पदानामु-

("न्तन्यं र त्रस्य नारीमां काले भवति मक्कति।

शुद्धमांसभवसेचः सा वसा परिकार्तिता ॥ खेदो दन्तालया केशालयैवोजख सप्तमम्। इति धातुमवा च्या रते सत्रोपधातवः" ॥ इति प्रार्ड्घरेश पृष्वेखा पश्चमेऽधाये उत्तम् ॥ "सप्तोपधातवः खर्णमाचिकं तारमाचिकम्। तृत्यं कांखं च रीतिस सिन्दूरस प्रिवाजतु"॥ इति भावप्रकाशस्य पूर्वेखाडे प्रथमभागे ॥)

उपधानं, स्ती, (उपधीयते चारोप्यते मस्तकमन । उप + धा + चिधकरणे ल्युट्।) शिरोधानम्। वालिश इति भाषा। तत्पर्यायः। उपवद्यः २।

इत्यमरः। गर्हः ३। इति जटाधरः। ("सोपधानां धियं धीराः खोयसीं खट्टयन्ति ये"। इति माधः २।७०। "पट्टोपधानाध्यासितक्रिरो-मागेन"। इति कादम्बरी।) विषम्। प्रयायः। इति मेदिनी । त्रतम्। इति हेमचन्द्रः॥

उपधानीयं, स्ती, (उपधीयते यस्मिन्। उप + धा + खनीयर्।) उपधानम्। इति प्रव्दरत्वावली ॥ उपधिः, पुं, (उपधीयते खारोप्यते दनेन। उप + धा + किः।) कपटः। इत्यसरः॥ (यथा, सनुः ८।१६५॥ "योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतियद्यम्। यत्र वाष्यपधिं प्रश्चेत् तत्सव्वें विनिवर्त्तयेत्"॥

"खरिष हि विजयार्थिनः चितीशाः विद्धति सोपधि सन्धिद्रमणानि"। इति किराते॥१। ४५।) रथचक्रम्। इति हेमचन्द्रः॥ उपधृषितः, चि, (उप + धृष् + ता।) बासन्नमरगः।

परिधृपितः। इति मेदिनी ॥ उपप्रतिः, स्त्री, (उप + ध + तिन्।) किर्याः। इति हमचन्द्रः॥

उपनतः, चि, (उप + नम् + क्ता) उपस्थितः। इति हमचन्द्रः॥ ("अचिरोपनतां स मेदिनीं" इति रघः 🕒 । 🌖 ननः। यथा, सावे। १२ । ३३ ।

"शौरेः प्रतापोपनतेरितस्ततः समागतैः प्रश्रयनसम् त्तिभः"॥) उपनदं, ) क्षी, नद्याः समीपम्। इति सुग्धनोध-

उपनदि, ) व्याकरणम् ॥ (तथा पाणिनीये। "नदीपौर्णमास्यायहायगीभ्यः"। ५ । ११०।

इत्यनेन सिद्धम्॥) उपनयः, पुं, (उप समीपे नीयते येन नकींगा। उप +नी + अच्।) उपनयनम्। इति हेमचन्द्रः॥ ("ग्रह्योत्तकभागा येन समीपं नीयते गुराः। बाली वेदाय तद्योगात् बालस्योपनयं विदुः"॥ इति स्ट्रतिः। भावे + अच्। प्राप्याम्। यथा, महाभारते ३।२।२८।

"मानमस्य प्रयाखानैः सम्भोगोपनयैर्चनाम्"॥ न्यायमते यो यो धूमवान् स सवक्रिमान् खयमपि तथेत्यादिरूपः न्यायावयवभेदः॥)

उपनयनं, स्ती, (खध्ययनार्धे खाचार्यस्य उप समीपं नीयते येन कर्मगा इति। उप + नी ल्यट्।) ब्राह्मग्रज्जियवैष्यानां यज्ञस्त्रधारगादिरूपप्र-धानसंस्कारः। अध्यापनार्थमाचार्यसमीयं नीयते येन कर्माणा तदुपनयनम् । यथा स्ट्रतिः । "ग्रह्मोक्तकर्मणा येन सभीपं नीयते गरीः।